

## อยากรู้ซื้อ คนที่ขึ้บไปเล่น

เท่าที่ผมทราบตามแหล่งที่มา ผู้ใหญ่บ้านไม่มีวาระ หรือเกี้ยวนายคุ้มครอง แต่หากบริหารงานไม่ดี ผู้คนในชุมชนไม่ต้องการให้อยู่ก็มีกระบวนการถอดถอนครับ ที่นี่ ผู้ถอดถอนจะได้รับความคุ้มครองจากการอ้างว่า และผู้ถูกถอดถอนอยากร้าวว่าใครบ้างที่ไม่พ่อใจการทำงานของตนเอง เช่นทำอะไรได้บ้าง

เรื่องของเรื่องก็คือว่า ราชบูรณะได้เข้าชื่อกันพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อขอให้นายอำเภอสั่งให้นายเหลือเกินซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน พื้นจากตำแหน่ง อำเภอได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการยื่นถอดถอนโดยตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล รายชื่อ อายุ ที่อยู่ ลายมือชื่อ หมายเลขประจำตัวประชาชน คุณสมบัติและลักษณะที่ไม่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราชบูรณะคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อซึ่งก็ได้ไปแสดงตนและยืนยันว่าไม่มีผู้ใดบังคับชูเขียนหรือหลอกลวง เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วอำเภอจึงมีคำสั่งให้นายเหลือเกินพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน นายเหลือเกินก็ไม่ว่าอะไร ให้ไปก็ไป แต่มีหนังสือถึงอำเภอสำเนารายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนตนของออกจากตำแหน่ง แต่อำเภอเมืองหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า ขอรายชื่อไปก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิใหม่ เนื่องจากนายเหลือเกินได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองมีคำพิพากษายกฟ้องและพันกำหนดเวลาในอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวไม่เป็นผลดีต่อการอยู่ร่วมกันของราชบูรณะในหมู่บ้าน รวมทั้งอาจก่ออันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด นายเหลือเกินจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมพิจารณาเรื่องนี้ อำเภอได้ส่งสำเนาเอกสารตามอุทธรณ์ไปให้คณะกรรมการวินิจฉัย เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอน นายเหลือเกินออกจากตำแหน่งตามที่อำเภอปฏิเสธการเปิดเผยต่อนายเหลือเกินนั้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการถอดถอนที่เสร็จสิ้นแล้ว และนายเหลือเกินมีส่วนได้เสียโดยตรงในเรื่องที่ข้อกําหนด แต่...ถึงตอนสำคัญแล้วครับ จำประเด็นนุ่มน้อมของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นั่นคือว่าท่านดูจากอะไร แต่ผู้ที่เข้าชื่อร่วมกันถอดถอนนั้น เป็นเพียงราชบูรณะด้วย ไม่มีอิทธิพลใดๆ สมควรได้รับความคุ้มครองจากทางราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ คือไม่ควรเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอน ให้แก่นายเหลือเกิน

อ่านจบแล้วจับประเด็นได้นะครับว่า กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้นอกจากให้สิทธิแก่ประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารแล้ว ยังให้ความคุ้มครองแก่ผู้ให้เบะแสแก่ทางราชการในการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐด้วย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๔๓๑๔๙๗ [www.oic.go.th](http://www.oic.go.th)

**“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”**

( ศศ ๒๙๗/๒๕๖๘ )